

Ko man devušas studijas koledžā

Ir tāds populārs teiciens – ja dzīve piedāvā citronus, pagatavo no tiem limonādi! Tieši tā es raksturotu pašlaik notiekošo, ne tikai studiju procesā, bet arī pasaulē kopumā. Var citronus ēst, izjust to skābumu, mierinot sevi, ka tur ir C vitamīna avots. Var citronus vispār nelietot, taču pievienojot tiem cukuru un ūdeni, iespējams baudīt arī garšīgu dzērienu. Līdzīgi šobrīd veidojas situācija ar mācībām. Var uztraukties un paniku sēt gan sevī, gan apkārtējos, ka attālināti neko te neiemācīsimies, bet var arī šādā studiju formā apgūt jaunas prasmes datorzinībās, var attīstīt sevī tādas ārstniecības personai ļoti noderīgas rakstura īpašības kā iejūtīgums un tolerance pret tiem, kam, piemēram, nesanāk tik raiti prezentēt, prasme uzdot korektus un viennozīmīgi saprotamus jautājumus, spēja saklausīt arī skaļi nepateikto.

Šajā visnotaļ sarežģītajā laikposmā, pirmkārt, mēs iepazīstam sevi un apjaušam spēju reaģēt nestandarta situācijās. Otrkārt, izjūtam līdzcilvēku vēlmi un varēšanu sadarboties, sniegt palīdzīgu roku un uzmundrinošu vārdu. Treškārt, vērojam dažādu no mums neatkarīgu lēmumu un notikumu mijiedarbību.

Cilvēks ir sociāla būtne, nenoliedzami, tikšanās nodarbībās klātienē ir viens no socializēšanās veidiem, ne tikai zināšanu ieguve vien. Iespējams, psiholoģiski komfortabli šobrīd jūtas intraverti, kuriem ērtāk ir atrasties mājās pie datora, malkojot tēju no savas mīļākās krūzes un paralēli piedalīties lekcijā, piemēram, par cilvēka nervu sistēmas uzbūvi. Savukārt ekstraverti, kuri labprāt būtu noskaidrojuši daudzus jautājumus klātienē, tiešsaistē mēdz klusēt, cerot, ka pajautās kursa biedrs, vai arī runājot aizmirst mikrofonu ieslēgt un jautājums aiziet nebūtībā, neatrodot dzirdīgas ausis otrpus ekrānam. Pandēmijas laiks mūsu kursā ir ļāvis noteikt ne tikai ekstravertos un intravertos kolēģus, bet arī rast līderus, nokonstatēt panikas sējējus un tos “klusos ūdeņus”, kuri neuzbāžas ar savu viedokli, bet turpina virzīties uz priekšu, rezultātā gūstot pasniedzēju atzinību par savām zināšanām.

Klausoties lekcijas dažādos studijuursos, neviļus sanāk aizdomāties par plašāka mēroga jautājumiem, t.i., “kā būtu, ja būtu”. Ļoti derētu rokās tīri fiziski turēt kādu medicīnas ierīci, izpalpēt artērijas kursa biedram, ne tikai savas, pārliecināties, ka cilvēka uzbūve no anatomijas skatu punkta ir katram individuāla, jo, lai arī apzinoties, ka teorijā ir apgūtas zināšanas gan par zarnu auskultāciju, gan palpāciju, to novietojums var atšķirties un, kā stāsta

pasniedzēji, tik tiešām ir individuāls katram cilvēkam. Pagaidām mums kā studentiem nav lemts izprast propedeutikas studiju kursa un procedūru tehnikas būtību. Pēc teorijas ir skaidrs, ka zināšanas, ko jāapgūst šajosursos, ir vitāli svarīgas, un mums kā nozares speciālistiem ar atbilstošu kvalifikāciju medicīnā ir arī juridiska atbildība par savu darbību vai bezdarbību un tās sekām.

Protams, vakcīnu esamība dod cerību uz situācijas uzlabošanos, varbūt pavisam drīz jau būs iespējamas arī prakses topošajiem medicīnas darbiniekiem. Turklāt tieši prakses laikā varēs ne tikai pielietot teorētiskās zināšanas, bet izprast, vai studenta raksturs un temperaments ir atbilstošs šai profesijai, vai ir nepieciešamās rakstura iezīmes, lai sadzirdētu pacientu, spētu ātri reaģēt nestandarta un neatliekamā situācijā, vai tas tiešām ir sirds darbs, kurā mesties iekšā bez aizspriedumiem un stereotipiem.

COVID-19 ir ieviesis korekcijas katra cilvēka ikdienā, tas nejauc, vai drīkst iejaukties personas dzīvē, kādā veidā un cik cieši. Neskatoties uz to, ka jau gadu Latvijā dzīvojam pandēmijas apstākļos, daudziem joprojām ir šaubas par vīrusa esamību un ietekmi. Mums – topošajiem medicīnas darbiniekiem šī ir neatsverama pieredze, kura noteikti noderēs nākotnē. Šobrīd vēl nespējam līdz galam novērtēt pandēmijas ietekmi uz katru indivīdu un notiekošo globālo izmaiņu sekas. Taču pavisam droši var apgalvot, ka studijas koledžā un iegūtās zināšanas ļauj iepazīt sevi, vērtēt cilvēkus un vairo ticību tam, ka kopā mēs ne to vien spēsim pārdzīvot un sagaidīsim vēl daudz skaistu brīžu.